DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 23sten JULY 1836. N. 30.

BEKENDMAKING.

Koloniale Secretary te Curacao
den 8 July 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft by dispositie van den 29 Juny d. j. N°. 422, aan den Heer G. C. BERCH GRAVENHORST Doctor in de Genees en Heelkunde, admissie verleend om als zoodanig op dit eiland practyk uitteoefenen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber adint. dezer kolonie, zal de ondergeteekende Administrateur der Financien aan den voordeeligste inschryvende verleenen de leverancie van min of meer Vier Duizend (4000) EllenColetten tot kleeding der landsSlaven.

De inschryving billetten zullen met de monsters op Dingsdag den 26 dezer tot des voormiddags te elf ure, ten kantore van den Administrateur voormeld worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 8 July 1836.

OPROEPING.

AL de genen, die vermeenen mogten eenige pretentien te hebben ten laste den ab-intestato Boedel van wylen ANNA CHRISTINA MAMBURG, alhier overleden, worden by deze opgeroepen om hunne vorderingen binnen den tyd van *Zes Weken* ter Weeskamer alhier inteleveren.

Namens het Collegie der Wees- Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer alhier,
G. VOS Jz.,
Den 7 July 1836. Weesmeester.

DE ondergeteekende op daartoe gedane verzoek met overlegging van zyn doctorale diploma van het gouvernement dezer kolonie de vereischte admissie tot de uitoefening der Genees en Heelkunde verkregen hebbende, brengt zulks ter kennis van het geëerd publiek en beveelt zich in deszelfs gunst aan, terwyl hy tevens aan onvermogenden zyne hulp gratis aanbiedt. Zyne woonplaats zal zyn in de Heeren Straat N°. 35.

G. C. BERCH GRAVENHORST.
Den 8 July 1836.

VERWITTIGING

AAN allen, die op eene geprojecteerde uitgave der "*Kaart van Curaçao*" volgens de opname der Brigade Ingenieurs, hunne namen ter bevordering en tot in stand brengen derzelve, ingeteekend hebben, kunnen, daar dezelven nu met de JOANNA JACOBA, van Holland aangekomen zyn, tegen de betaling van *f* 5. ontvangen. Ook anderen, die niet ingeteekend hebben, nu eene kaart wenschende te bezitten, kunnen dezelve verkrygen voor *f* 7. ten Pakhuize van

A. W. HELLMUND.
Den 11 July 1836.

GEMENGDE BERIGTEN.

Aan de Amerikaansche wetgeving is eene bill voorgesteld, van welke voor de toekomst gewigtige uitwerkselen ter beteugeling van het tweegevecht te verwachton zyn. Daarin worden de volgende bepalingen waargenomen:

In geval van dood ten gevolge van tweegevecht, zullen de schuldeischers van den gevallenen, op den overlevenden hetzelfde verhaal hebben, hetwelk zy op hunnen schuldenaar hadden; aangezien zy door het feit des overledenen van het onderpand hunner schuldvordering zyn verstoken geworden. De overlevenda zal insgelyks verpligt zyn des gedooden gezin te onderhouden.

In geval een der beide wederpartyders derwyze gekwetst of verminkt is geworden, dat hy niet meer in staat is in zyne behoeften en in die van zyn gezin te voorzien, zal de oudste der kinderen of andere verwanten des gekwetsten tegen den dader der kwetsuur een regtsgeding tot schadevergoeding aanleggen. Indien de oudste der kinderen of verwanten een jaar laat voorby gaan zonder dit zyn regt uit te oefenen, zal dit regt overgaan gedurende een tweede jaar op de naast in ouderdom volgende der kinderen of bloedverwanten, en zoo voorts zal dit regt op alle de overige kinderen of bloedverwanten achtervolgende overgaan.

In het geval, waarin een der tweevechters ten gevolge van verwonding of afzetting van eenig ligchaamsdeel, niet meer in staat zal zyn, zyne schulden te betalen, zullen deze, even als in het geval van dood, ten laste vallen van dengeen, door wiens feit het ongeluk zal ontstaan zyn.

De verklaring van den stervende zal een voldoend en wettig bewys zyn, met opzigt tot het bedrag en den aard zyner schulden. De getuigenis van zynen secondant zal voldoende zyn om deze verklaring te wettigen; zelfs in het geval, waarin die secondant het regt verbeurd had om in ieder ander geval getuigenis af te leggen.

De *Gazette de Tribunaux* verhaalt de volgende aan eene der Regtbanken te Parys voorgekomen affaire:

Mynheer D*** is wars van langer ongetrouwd te blyven; hy wil ook buitendien zyne schaapjes op het droog zien te krygen, en welk middel is daartoe in onze dagen wel meer geschikt dan een goed huwelyk. Maar om een goed huwelyk te doen, moet men er de *gelegenheid* toe kunnen vinden, een nog jong meisje, met 30 à 40 duizend francs, zoude wel zyne gading zyn; doch waar dit kostelyk bruidje te vinden? Hierover nadenkende, valt, zyn oog op eene annonce in den *Messager*, dus vervat: "Het "industrie-en commissie-kantoor van Foy "& C°. houdt zich thans voornamelyk on"ledig met huwelyks-onderhandelingen.— "De talryke betrekkingen van dit kantoor "met het gezellig verkeer in de hoofdstad "en met zeer vele familiën in de buitenste"den, verschaffen aan hetzelve de midde"len om personen van allen rang, staat en "ouderdom, tot elkander te brengen, die "een volkomen goed postuur uitmaken, en "slechts noodig hebben met elkander in "kennis te komen."

Mynheer D*** loopt naar het industrie-en kommissie-kantoor van Foy. ——— Na eenen voorbereidenden maatregel, die bestaat in het invullen en onderteekenen van eene, *geheel gereed gedrukte*, verbindtenis, waarvan hem geen dubbel wordt uitgereikt, wordt hy weldra in het gezin van een fatsoenlyk koopman geïntroduceerd. Hy huwt de dochter van den huize, met een uitzet van 30,000 francs. Eene zoo spoedige en gunstige uitkomst was wel eenig dankbetoon waardig, en, niet twyfelende een *ordentelyk* loon te zullen ontvangen, vraagt het kantoor van Foy & Comp. den Heer D.— een honorarium van 1500 fr., zynde 5 pCt. van den bruidschat. Eene handelsspeculatie in *optima forma*. Maar de aanvrage kwam wat laat; ware zy gedaan geworden in den tyd der eerste liefde, of op het oogenblik van te trouwen, of zelfs nog gedurende de wittebroodsweken, voorzeker zoude aan de som niet betwist zyn geworden. Dien zaligen tyd nu hadden de Heeren Foy & Comp. laten voorbygaan, en de jonggehuwde man, meer bezadigd van geest, bestuurd door een begrip van orde en bezuiniging, vindt de rekening byster hoog. Hy geeft 100 fr.; en toen nog eens 50 fr.; daarby blyft het; hy geeft geen centime meer. De zaak wordt voor de regtbanken gebragt, het kantoor grondt deszelfs eisch op de door Mynheer D*** onderteekende obligatie. De verdedigers der Heeren Foy & Comp. beyveren zich, in hunne levendige en geestige pleidooyen, de meerdere of mindere zedelykheid van hun industrieel etablissement te betoogen; doch de regtbank, ofschoon aannemende dat het huwelyk door de tusschenkomst van het kantoor Foy & Comp. was tot stand gebragt, heeft den door hetzelve uitgebragten eisch verworpen, en hetzelve gecondemneerd in de kosten.

BEKENDMAKING.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie wordt hierby ter kennisse gebragt, dat de Commissie benoemd geweest tot het aanhooren der bezwaren van de genen, die over dit loopende jaar in de Contributie tot instandhouding der Schuttery zyn aangeslagen, andermaal op aanstaanden Woensdag den 27 dezer des morgens te elf ure in de Raadzaal op het Gouvernements Huis zal vergaderen, ten einde al mede de bezwaren aantehooren van de genen, die na den afloop der gehoudene doleantie in de maand Juny ll. in het Cahier der gemelde Contributie zyn opgenomen en weswege de rekeningen bereids aan hen bezorgd zyn.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curacao den 21 July 1836.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende brengt by deze ter kennisse van alle belanghebbenden, dat door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, by dispositie van heden N°. 437 is bepaald: dat voor alle aangiften die, ten gevolge van reeds bestaande, of in het vervolg nog te makene wetsbepalingen aan, de daartoe by die wetsbepalingen aangewezene ambtenaren of authoriteiten, gedaan tot verkryging van afschryvingen in de belastingen of landsregten, of wel tot waarborg tegen bepaalde boeten of penaliteiten, door zoodanigen ambtenaar of authoriteit, aan den aangever een bewys in scriptis van deze zyne aangifte zal worden uitgereikt. Zullende mitsdien, ten deze, elk een zich zelven voor schaden kunnen hoeden, en voor het vervolg geen beroep op verzuim aan den kant der ambtenaren of authoriteiten in eenige verdere aanmerking worde genomen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curacao den 22 July 1836.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 July 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen en van mindere pryzennaar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 21 July 1836.

AL de genen, die nopens het lot van zekeren Heer MICHEL JAUBERT, die geboren zoude zyn te Aix (Departement des bouches du Rhone) in Frankryk en zich op dit eiland zoude hebben nedergezet, aan het bestuur alhier de noodige inlichtingen zouden kunnen geven, worden hierby, uit naam van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber ad-interim dezer kolonie, uitgenoodigd en tevens verzocht om daarvan opgave te komen doen ter Koloniale Secretary dezes Eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ONDER goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, zal de ondergeteekende Administrateur der Financien, aan de voordeeligste inschryvers, ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen Wissels ten bedrage van *Tien Duizend Vyf Honderd Gulden* (*f* 10,500.) *Ned. Ct.* door den Heer Gezaghebber ad-interim voormeld op het Ministerie van Kolonien, op vier maanden zigt, aan de order van den Kolonialen Ontvanger uitegeven.

De inschryving billetten zullen voor ronde sommen van niet minder dan *Honderd Gulden*, op Dingsdag den 26 dezer tot des voormiddags te elf ure ten Kantore van den Administrateur der Financien voormeld, worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.
Den 22 July 1836.

WAARSCHUWING.

AAN de achterstallige Belastingschuldigen voor de Belastingen op Eigendommen en Bezittingen en op het Personeel en Mobilair over het eerste en tweede kwartaal dezes jaars, als mede aan de Contribuabelen tot instandhouding der Schuttery over het loopende jaar en aan de Een percent Patentschuldigen over het eerste kwartaal van dit jaar, van welke laatsten de bezwaren tegens de rekeningen voor de Commissie van Doleantie niet aangenomen zyn, wordt mits deze kennis gegeven, dat al de posten van de hierboven aangeduideLandsmiddelen en Contributie, welke op den 29 dezer maand nog open mogten staan, op dien dag aan den daartoe bevoegden ambtenaar ter geregtelyke invordering zullen worden ingezonden, met uitzondering nogtans der later uitgeschrevene rekeningen voor Contributie tot instandhouding der Schuttery, tegen welke rekeningen als nog by de op handen zynde doleantie bezwaren mogten intebrengen zyn.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.
Curacao den 21 July 1836.

DE ondergeteekende, by dispositie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, dd. 29 Juny d. j.N°. 423, belast met den ontvangst, de bewaring en weder uitbetaling van de bydragen tot het daarstellen van eenen toren en baken op het lage zuid-oost punt van het onderhoorigeEilandBonaire en op KleinCuraçao, maakt hierby bekend, dat het bedrag der storting tot dat einde in de jongst verloopene week plaats gehad ten bedrage van *f* 527 50.

vermeerderd is door de volgende bydragen, als van

den Heer Ph. F. de Haseth . . „	20 00.
„ „ A.H.vanKerkwyk, luit. ter zee 1e. klasse . . „	10 00.
„ „ A.J.vanTeylingen, luit. ter zee 2e. klasse . . „	10 00.
„ „ J. Heye, Schryver en Victualiemr. 3e klasse„	10 00.
„ „ Jhr. C. L. Quarles van Ufford, Adelborst, 1e. klasse . . . . „	10 00.
Mevrouw Douairiere van C. A. Graaf de Larrey . . „	15 00.
den Heer N.F.Spencer,Sergeant by het bat.JagersNo.27„	5 00.
„ „ Adr. de Gorter, Loods, belast met de waarneming van den Havenmeesters post . . . . „	25 00.
de Heeren Th.Jutting & Abm. de Veer jr. . . . . „	40 00.
den Heer O. M. Dacosta . . . . „	20 00.
de Heeren Gebroeders Lauffer „	20 00.
„ „ E. & M. Curiel . . . „	15 00.
den Heer Bernard Diedenhoven „	10 00.

Dus tot heden *f* 737 50.
Curaçao den 22 July 1836.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

POST - DIRECTIE.

HET Nederlandsche Kofschip JOANNA JACOBA, gevoerd door Schipper D. J. BART, op Zondag den 31 July dezes jaars, naar Nederland zullende terugkeeren, zoo wordt by deze bekend gemaakt, dat ter dezer Post-Directie eenen Brievenzak zal worden opgemaakt om met dat vaartuig verzonden te worden en dat dezelve op Zaturdag den 30 dezer te twee ure des namiddag precies zal worden gesloten.

Curacao den 22 July 1836.
De Commis belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

DE ondergeteekende maakt hiermede bekend, dat hy, tot Doctor in de beide Regten bevorderd, na, op zyn verzoek, voor de Regtbank alhier den eed te hebben afgelegd, en aldus tot de Regtsgeleerde praktyk te zyn toegelaten, zich als praktiserend' Advokaat in deze kolonie heeft nedergezet, in welke hoedanigheid hy zoo vry is zich aan zyne landgenooten en de overige ingezetenen van dit eiland aan te bevelen.

P. COCKBURN PRINCE.
Curacao den 22 July 1836.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD — JULY.

17. golet Primero de Avril, Preston, La Guayra
18. —— Gouv. Gen. Baron van Heckeren, De Haseth, Klein Curaçao
—— Constitucion, Rotjes, Puerto Cabello
bark Josephine, Durant, Zee
19. —— Fanny, Walter, Klein Curaçao
20. golet Aurora, Devylder, Barcelona
21. —— Kingston, Winn, Jamaica
22. —— Tres Hermanas, Torres, Cuba
brik Leopard, Pratt, Wilmington

UITGEKLAARD—JULY.

16. boot St. José, Ferero,
—— Virginia, Castillo,
golet Maria Catharina, Torres,
18. bark Rosita, Vos,
brik Silsbee, Fuller,
19. golet Afortunada, Gutierres,
—— Eensgezindheid, Van Grieken,
20. —— Comeet, Jansz,
21. —— Dorothea, Quant,
—— Helena, Evertsz,
—— Gysbertha, De Brot,
bark Dolores, Fernandez,
golet Constitucion, Rotjes,
22. —— Trimmer, Briché,
—— Primero de Avril, Preston,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

JULY 1836.

L. K. Dingsdag den 5 te 1 u. 0 m. 'snamiddags.
N. M. Woensdag den 13 te 4 u. 13 m. 'snamiddags.
E. K. Donderdag den 21 te 10 u. 29 m. 'smorgens.
V. M. Donderdag den 28 te 1 u. 11 m. 'smorgens.

Sedert een geruimen tyd en wel na het in werking brengen van het dekreet van Amnestie door het Kongres van Venezuela in dato 16 Maart jl. afgevaardigd, waarby een aantal personen naar afgelegene gewesten verbannen en anderen ter dood veroordeeld werden, was de vrede in Venezuela hersteld en men hoorde niets dan van eene guerilla party in de Apures, onder zeker kolonel der ruitery, met namen José Fransisco Farfan. Onlangs was het gerucht alhier in omloop, dat Farfan en de zynen zich aan het wettige gouvernement onder zekere voorwaarden onderworpen hadden. Hetgeen hiervan waar is, vinden wy in twee Couranten van Valencia, van den 29 Juny en 6 dezer vermeld, hetwelk hierop neder komt.

De kolonel Farfan, die bekend staat als een dapper en bedaard man, die in de provintie van Apure een stil werkzaam leven leide, nam in het begin der jongst verloopene maand April de wapens op om zich en de zynen tegen de vervolgingen van het gouvernement te waarborgen. By hem vervoegden zich een aantal anderen, die in hetzelfde geval met hem verkeerden. Het gouvernement heeft gepoogd om het opgemelde opperhoofd te onderwerpen; doch het schynt, dat alle maatregels van geweld hiertoe vruchteloos geweest zyn; hetgeen het gouvernement genoodzaakt heeft om tot zachtere maatregels de toevlugt te nemen. Daartoe heeft het gouvernement in dato 17 Mei den gouverneur der provintie van de Apure geauthoriseerd om in onderhandeling met Farfan te treden en hem eene amnestie voor zich en de zynen aan te bieden. Dit werd bewerkstelligd door dezen gouverneur, die op den 6 Juny een dekreet van Amnestie liet afkondigen en eene byeenkomst met Farfan hield, waarin deze de voorgestelde Amnestie aannam, welke veiligheid van leven en eigendommen aan al de in de party van Apure gewikkelde personen verzekert, onder uitdrukkelyke voorwaarde, dat hyFarfan op den8sten al de wapens en paarden moest afleveren en zich met zyne familie en eigendommen vóór den 1 January 1837 naar eene andere provintie ter woon zal moeten begeven. De verpligting om van woonplaats te veranderen werd ook de officieren met namen Juan José Torres en Tiburcio Ayala opgelegd, hun den tyd overlatende om hunne zaken te vereffenen en hun vee te vervoeren. Twee dagen na deze overeenkomst, den 8 Juny, deelde de kolonel Farfan aan Generaal Paez zyne onderwerping mede; ook op dienzelfden dag maakte de gouverneur der provintie aan het gouvernement den uitslag zyner onderhandeling bekend; doch op den 20 derzelfde maand verzond de gemelde gouverneur aan de uitvoerende magt een verslag van den kommandant Juan Carbajal, bevel voerende over de ambulante krygsmagt in de Cantons van het zuiden dier provintie, onder dagteekening van den 15den, waarin gemeld wordt: dat hy in aantogt was tegen de genen, die naar hunne haardsteden waren gezonden, doch zulks niet gedaan hebben; dat hy vernomen had, dat Torres en Ayala gestolene vee weg-

voerden; dat hy hen op weg te gemoet gekomen was; dat zy zich tegen hem met wapens in de hand verzet hebben; en dat in het gevecht eenige dooden gebleven zyn, hetgeen niet te vermyden was.

Verders wordt in het berigt gemeld, dat Carbajal op den 15 Juny de tyding had ontvangen, dat er te Canaviche eene verzameling van volk was, en dat kolonel Farfan zich met een getal van meer dan 30 man aan de kust van Capanaparo bevond.

Van deze berigten moet men dus opmaken, dat de oorlog in de Apure niet geheel ten einde is; en het is te vreezen, dat de dood van Ayala en Torres, hunne familie en vrienden betrekkingen tot weerwraak zal aanzetten.

Toen in het vorige jaar er in alle provintien in Spanje oproerige bewegingen plaats hadden, waaruit juntas of provinciale besturen ontstonden, die van de Koningin met geweld eene verandering in het koninklyke bestuur eischten, zoo dacht de Koningin de ultraliberalen te bevredigen door het aanstellen van Mendizabal, en hem tevens de volmagt te geven een ministerie naar zyn zin zamentestellen. De juntas werden nu ontbonden; doch de mogendheden vreesden dat Mendizabal republikeinsche gevoelen koesterde en de constitutie van Cadix zou herstellen. De burger koning, die zich zoo zeer bevlytigt om Frankryk meer en meer monarchaal te maken, zag niet gaarne, dat Spanje door meer republikeinsche inrigtingen aantenemen, hierdoor een voorbeeld aan Frankryk gaf, en onttrok aan Spanje de hulp, die hy volgens het viervoudige verbond moest verleenen.

Mendizabal houdt echter het ware midden tusschen de onbepaalde magt en gemeenebest bestuur. Hy tracht slechts het koninklyke statuut eene wyziging te geven, zoo dat dezelve nader aan de moderne constitutien, b. v. de portugesche, overeenkomt. Hy heeft alle kerkelyke eigendommen nationaal verklaard, doch niet alle kloosters vernietigd; hy laat het over aan het stedelyke bestuur, welke kloosters er nog zullen aanwezig blyven; echter met de bepaling van geene novisen meer aantenemen. De geestelyken, die in de kloosters blyven, krygen dagelyks ruim eene halve gulden voor hun onderhoud; doch zy, die buiten de kloosters leven, eene meerdere toelage.

De eerste minister heeft dus door zyne gematigdheid het vertrouwen der andere mogendheden gewonnen. Zelfs de burger koning is thans Spanje minder vyandig; en de hoogere standen in Spanje hebben ingezien dat, terzelfder tyd hy de ultraliberalen tot vriend houdt, hy ook de monarchale inrigtingen handhaaft. Van daar, dat onlangs een getal van vyf honderd grandees in Spanje een geschrift aan de regentesse hebben ingeleverd, waarin zy hunne tevredenheid aan den dag leggen over het gedrag van den eersten minister en hare majesteit verzoeken, dat zy, welke staatstormen er ook mogen uitbreken, hem de portefeuille laat behouden.

Uit de Jamaica Couranten zien wy, dat in een kort tydsverloop er door de engelsche kruissers op de kust van Guinea twintig slavenhaalders zyn genomen. Misschien waren onder dezelve velen die ledig naar die kust voeren, maar uit wier inrigting bleek, dat zy bestemd waren om slaven overtevoeren. Deze pryzen moesten vernield worden; doch de negers, die zich aan boord derzelve bevonden, zyn te Sierra Leona aangebragt; maar wat nu te doen met het scheepsvolk, bestaande in het geheel uit 250 man? Om ze naar Europa overtevoeren, dit zou te kostbaar wezen; zy zyn daarom op een eiland onder de linie gelegen en St. Thomas genaamd aan wal gezet; doch latere berigten zeggen: dat aldaar niet veel te eten te vinden was en dat velen van den honger waren omgekomen, Een voorbeeld aan andere zeelieden om toch geene dienst te nemen op slavenhaalders van Guinea.

Verder vinden wy het volgende in die Couranten.

Sedert dat het overgangs tydvak in de West-Indiën een aanvang heeft genomen, staan de leerlingen onder byzondere magistraats personen, die zoo wel moeten waken voor de belangen der vorige meesters als voor de leerlingen. Uit de Jamaica Couranten zien wy: dat er ontevredenheid heerscht onder deze meesters; zy zeggen, dat deze magistraten uit een verkeerd beginsel van menschlievendheid de leerlingen hunnen zin geven; dat klagten niets baten en daarom ook geene klagten meer inbrengen. Het jaar 1840 als einde van dit tydvak zal toch spoedig daar zyn.

De *Watchman*, een dagblad, dat voor de belangens der leerlingen waakt, daarentegen klaagt een dier magistraten aan van wreedheid of overdrevene gestrengheid: hy had in zyn gebied in eene maand zoo vele duizend zweepslagen of koloniale pillen doen uitdeelen. Dat blad maakt uit deze daadzaak een rekenkundig voorstel, namelyk: reken eens uit volgens den zamengestelden regel van drieën, dat zoo er gedurende eene maand tyds aan zoo veel duizend leerlingen, zoo veel duizend koloniale pillen worden uitgedeeld, hoeveel dit moet zyn aan zoo veel honderd duizend leerlingen op Jamaica in een jaar tyds? Het antwoord op dit voorstel was zes millioenen.

De Noord Amerikanen zyn zoo vol geestdrift over de overwinning van Generaal HOUSTON, dat vele dagbladen den lezer aanraden om hem by den thans open komenenden post van president, tot dien post te verkiezen, zoo als onder anderen uit het volgende berigt van een dagblad blykt.

Voordragt om den Generaal SAMUEL HOUSTON *tot President der V. S. van Amerika te verkiezen.*

"Wy nemen het op ons om tot de benoeming, voor het Presidentschap van de Vereenigde Staten van Amerika voortedragen, den Generaal HOUSTON van Tennessee, den held van Texas, den overwinnaar van Santa Anna, en, die na Generaal ANDREW JACKSON, de meest krygskundige man der V. Staten is.

"Generaal Houston is te Nieuw Orleans aangekomen. Hy is een inboorling van onzen grond, en van echt Anglo Saxisch bloed.

"Hy is een kundig man in het burgerlyke, staatkundige en militaire leven. Hy is de eenigste man, welke Generaal Andrew Jackson behoort optevolgen. Alle vaderlandslievende burgers, die genegen zyn om Generaal Houston tot het Presidentschap te kiezen, gelieven zich voortebereiden tot eene algemeene byeenkomst om dit groote doel te bereiken; wy bedoelen om den Held van Jacinto te benoemen."

Verder wordt de komst van dien Generaal in dezer voege gemeld:—

"De aankomst van Generaal Houston te Nieuw Orleans, die zwaar gewond is.

"Nieuw Orleans, den 23 Mei.

"Wy hebben slechts tyd om te berigten, dat de schoener FLORA, den 22 dezer alhier is aangekomen, aan boord hebbende Generaal Houston, kommandant en chef van de Texassersche armee. Hy was verpligt om het leger te verlaten met oogmerk om de noodige geneeskundige hulp te erlangen, daar hy in het gevecht van den 21 April gevaarlyk gewond is geworden.

"Uit den mond van den Generaal zelven hebben wy de verzekering van den goeden uitslag van het gevecht, de nederlaag van de Mexicanen en de gevangenneming van hunnen President, den Generaal Santa Anna. Vóór zyn vertrek van de armee is Mr. Rush, Secretaris van Oorlog, tot Brigadier Generaal bevorderd; en de geheele magt is nu onder het bevel van den laatstgemelden gelaten. Er stroomen vrywilligers van alle kanten naar het leger; en de gelederen zyn reeds tot 1800 man aangegroeid. De Texassers hebben de rivier de Brassos bereikt en trekken dezelve over, wordende door de overwinning bemoedigd. Santa Anna is te Velasco achtergelaten, onder eene sterke en verzekerde wacht.— Van de Mexicaansche magt van 7000 man sterk, welke by den aanvang des veldtogts, Texas binnen trok, heeft men thans maar 2500 kunnen verzamelen, onder het bevel van SEISMA en andere legerhoofden. Deze troepen waren in de uiterste wanorde, en trokken in overhaasting over de Colorado op vlotten of zwemmende. De Mexicanen, die den dood ontkomen zyn, vertellen, dat het gevecht door 5000 Texassers werd geleverd. 200 Texassersche ruitery, onder het bevel van kolonel Barleson, vervolgde de vyanden zeer van naby. Een korps van 250 Mexicanen, na eenige stukken geschut begraven te hebben, gaf zich over aan twee officieren en 50 Texassersche soldaten. Men heeft van Santa Anna afgeeischt de onafhankelyk verklaring van Texas, doch zulks moet in alle gevallen door het Congres bekrachtigd worden."

Uit deze berigten straalt de geestdrift door, die men voor Generaal Houston en de zaak der Texassers gevoelen. De oppositie party in de Vereenigde Staten zal echter met even veel warmte de zaak der Texassers uit een ander oogpunt beschouwen en den roem van Generaal Houston zoeken te verduisteren: want de noordelyke staten van Amerika zien steeds met nydige oogen, dat de zuidelyke staten vergroot of dat derzelver betrekkingen vermeerderd worden.

Uit de jongste engelsche Couranten zien wy, dat het stoomvaartuig van den ongelukkigen LANDER, eenen nieuwen togt op den Niger heeft gedaan en die rivier 200 mylen hoog is opgevaren. Op alle plaatsen was men wel ontvangen geworden en had veel vvoor tegen europesche waren ingeruild. De reden hiervan was, dat deze stoomboot geheel bemand was met negers uit de Engelsche bezittingen, tegen welken de ingezetenen van den oever der Niger geen mistrouwen hadden als tegen blanken. Dit maal heeft ook geene koorts aan boord geheerscht, noch heeft men een man verloren.

SPANJE.

De veldtogt in het noorden van Spanje is eindelyk met ernst begonnen. Op den 5den Mei werden, na eene van de moorddadigste gevechten, die men zich herinneren kan, in evenredigheid van het getal troepen, de hoogten in het front van St. Sebastiaan, welke de Carlisten gedurende de laatste vier maanden versterkt hadden, weggenomen. Het verlies van de Engelschen en Spanjaarden beloopt omstreeks 800 aan dooden en gewonden; dat van hunne tegenparty wordt verondersteld 2000 man te zyn. Het schynt een van de moedigste krygsverrigtingen te zyn geweest die er ooit hebben plaats gehad.

Een krygskundige, die onlangs op deze plek is geweest, zegt: dat de stelling van de Carlisten hem toescheen schynbaar onoverwinnelyk te zyn, zoo wel door de natuur van den grond, als door de verschansingen, die opgeworpen waren. Behalve dat, moet men in aanmerking nemen, dat de Spanjaarden ten allen tyden uitgemunt hebben, in het verdedigen van versterkte plaatsen.

De nieuw aangeworvene troepen voor de dienst der Koningin van Spanje, bestaande uit vyf duizend man infanterie, die onder de fransche armee gediend hebben en door kundige officieren gekommandeerd worden, zyn uit Frankryk vertrokken om de krygsmagt onder Generaal Brunelle in Navarre te versterken. Een groot korps kavallerie vergezelt hen. Het fransche gouvernement heeft eene som van 1,500,000 franken op de nieuwe spaansche leening toegestaan.

Toen de Carlistische bisschop van Leon in Frankryk werd aangehouden, vond men by hem wissels ten bedrage van 3,000,000 franken. De vertraging van deze hulp staat gelyk aan eenen verlorenen veldslag voor Don Carlos.

Het Huis der Lords was onlangs byna in een letterlyken zin door een moeras omringd wegens de voorbeeldelooze hoogte tot welke de vloed de Theems deed ryzen.

Antwerpen was zoo opgevuld met bezoekers om de plegtigheid te zien, van het openen van den yzeren spoorweg, dat er geene logies in eenigen der herbergen was te verkrygen.

Iets belangryks aangaande de Schaaps-teelt.

Over de veredeling der Schapen, en de grond-regels, welke, by het kruisen van verschillende rassen behooren te worden opgevolgd.

(*Het vervolg van onze laatste.*)

De ligchaams-verandering, welke door het kruisen wordt voortgebragt, steunt op de natuurwet, volgens welke de jongen in de gemeenschappelyke hoedanigheden der ouders deelen. Hierin komen byna oneindige spelingen voor. Men kan naauwelyks als een vasten, in alle gevallen doorgaanden, regel aannemen, dat het mannelyk of vrouwelyk voorwerp een overwegenden invloed in dezen uitoefent. Nu eens gelyken toch de jongen meer naar de vaders, dan meer naar de moeders. In eenige gevallen zweemen zy naar geen van beide, hoewel zulks tot de uitzonderingen behoort. In het algemeen mag worden vastgesteld, dat zoowel het mannelyk als vrouwelyke voorwerp aan de overbrenging hunner hoedanigheden op de jongen een evenredig deel hebben, zoodat deze de geestige en ligchamelyke eigenschappen van beide in zich vereenigen, en de gesteldheid

de beeldtenis der ouders vertegenwoordigen. De omstandigheden, waaronder de paring geschiedt, en de invloeden, welke daarby, zoowel als op de verdere ontwikkeling der vrucht, werken, zyn zoo menigvuldig, en van dien aard, dat zy, of door ons niet kunnen opgemerkt, of, althans voor het grootste gedeelte, niet gekend worden. Eene voortgezette en trouwe waarneming biedt inmiddels, te dezen aanzien, eenige algemeene daadzaken aan, welke bewyzen, dat sommige ligchaams-deelen en hoedanigheden meer byzonder door den invloed des vaders, andere door die der moeders worden bepaald. Wy zullen eenige hoofdzaken mededeelen, welke hieromtrent, met betrekking tot het Schaap, volgens de ondervinding van anderen, en onze eigene waarnemingen, kunnen worden vastgesteld, welke tot een rigtsnoer by de kruissings-voortteling kunnen dienen.

Hoewel men zal kunnen aannemen, dat beide ouders, over het geheel, een' gelykmatigen invloed op de vorming en eigenschappen der jongen uitoefenen, zoo leert nogtans de ervaring, dat die des vaders in deze, der moeder in andere opzigten, als meer vermogende, mag worden beschouwd. Komt het dus, by de veredeling, zoowel aan op de geschiktheid der Ooi als van den Ram, zoo erlangt toch deze reeds eene veel uitgebreidere werking op de kudde, in zoo ver als slechts één Ram tot de bevruchting van een aanmerkelyk getal moeder-Schapen wordt gebezigd. De hoedanigheden van den Ram komen dus bovenal in aanmerking. Het is op dezen grond, dat de veredeling alleen kan worden bereikt door Rammen, die de Ooyen in deugdzaamheid overtreffen, en naar welke men het ras wenscht te veranderen.— Door fijne en zachtwollige moeder-Schapen met Rammen, die eene slechtere of grove wol dragen, te doen paren, zoude deze hoedanigheid onder de kudde spoedig worden voortgeplant, hetwelk tegen de bedoeling van veredeling zou stryden. Men zal, gelyk door STURM wordt opgemerkt, het mannelyke dier mogen beschouwen als den zaai-man, en voortbrenger van het ras, het moederlyke ligchaam als den bodem, welke het zaad opneemt, en tot ontwikkeling brengt. Door de opvolgende voorttelingen laten zich de gedaante en eigenschappen der dieren, door het mannelyk voorwerp, meer en meer veranderen, zoodat de afstammelingen bestendig meer aan den vader gelyk worden.

De veranderingen, welke door het kruisen der Schapen worden voortgebragt, bepalen zich tot de ligchaamsbouw of de gestalte, en andere hoedanigheden, en tot de wol.

Wat de eerste betreft, zoo vormen zich de kop en voorste deelen des ligchaams by de lammeren, in den regel, het meest naar dien van den Ram, de buik en het achterstel, met uitzondering van den staart, benevens de grootte en omvang van het ligchaam, naar die der Ooi. Hieruit kan als een regel worden afgeleid, dat men, ten aanzien van den Ram, inzonderheid te letten hebbe op een fraayen kop en een uitstekend voorstel, by v. goeden hals, hooge schoft, en breedheid van schouders, by de Ooi op een schoon gemaakt kruis en ligchaam, ten einde deze hoedanigheden in de lammeren te vereenigen (*). Wanneer men zware Schapen wenscht te verkrygen, zal men kloeke Ooi-Schapen tot de voortteling moeten bezigen, om de grootte en den omvang des ligchaams te bewaren. Ten aanzien der beenen dient op beide de ouders te worden gelet, dewyl deze byna even zoo dikwyls naar die van den Ram, als der Ooi slaan.

De vatbaarheid voor vleesch- groei en vet-mesting hangen, by het Schaap, even als zulks by andere dieren wordt waargenomen, in grootere mate van dezelfde hoedanigheden by de moeder af, doch de vruchtbaarheid wordt vooral door de vaders aan de jongen medegedeeld. Op de melkrykheid schynen beiden invloed te hebben. Door sommigen wordt te dezen meer aan den vader toegekend (*); doch anderen stellen, dat de melkrykheid, by alle dieren, zich meer uitsluitend naar deze eigenschap by de moeders regelt. Hiernaar kan men zich derhalve by de veredeling regelen, overeenkomstig de bedoelingen, welke daarby byzonder worden beoogd.

Sommige ziekten of liever de voorbeschiktheid tot dezelve planten zich meer van de Rammen, andere van de moeders, als erfelyk, voort. Ziekten van het zenuwgestel, zelfs de zoodanige, die zich uitwendig aan het ligchaam openbaren, zoo als de draai-ziekte, de schuur- of schurk- ziekte, zouden, volgens sommigen, meest van de eerste, die tot de inwendige deelen betrekking hebben, welke voor de voeding en gelykmaking dienen, met name ziekten der longen, van de lever, en andere buiks-ingewanden, het sterkst van de laatste overerven. Zulks kan derhalve de aanwyzing geven, waarop zoowel by de kruisingsparing, als in het algemeen, te letten valt, ten einde de Schapen van deze ziekten, zooveel mogelyk bevryd, en in eenen goeden staat te houden.

De fynheid der wol aardt inzonderheid naar deze hoedanigheid by den Ram, doch voornamelyk, wat de voorste deelen des ligchaams betreft, zoo als aan den nek of bovenhals, ook aan de zyden en aan den staart.— Doch aan den buik, de dyen, en achterbeenen behoudt of verkrygt de wol meer de eigenschap van die der Ooijen. Dezelve ontvangt de week- of zachtheid meest van deze, de veer- of krimpkracht, en, over het geheel, ook de sterkte, bovenal van den Ram. Tot de ryk- of digtwolligheid schynen beiden somwylen gelykmatig toe te brengen, ofschoon de moeders hieraan, zoo als SCHMALZ wil, dikwyls het grootste deel hebben. Het kan dienovereenkomstig doelmatig zyn fynwollige Rammen met digtwollige Ooijen te kruissen, ten einde deze hoedanigheden voordeelig by de nakomelingen te vereenigen. Volgens onze waarnemingen, worden de voortbrengselen der langwollige inlandsche Schapen fyner en tevens digter van wol, door de kruising met Engelsche Rammen, die eene korte, fyne, en digte vacht bezitten. Hieromtrent dient te worden herinnerd, dat de wol der Rammen by alle rassen nimmer zoo fyn valt als die der Ooijen. Het mannelyk karakter drukt zich mede in de kloekere hoedanigheid der wol uit. Men hebbe dus te letten, dat de Ram slechts van zoodanige moeder gevallen zy, wier Ooi-lammeren eene fraaije, zachte, en fyne wol dragen (†).

Ook de gedaante van den wol-stapel hangt van beide ouders af. Met de fynheid der wol in een naauw verband staande, slaat deze meer van den vader dan van de moeder over. Inzonderheid verkrygen de lammeren ook de gedaante van den wol-stapel op de schoft van den vader. Bezit dus de wol by dezen aan dit deel de eigenschap tot tweernen, dan zal dit gebrek by de lammeren zich mede openbaren, doch in eene sterkere mate, indien de geneigdheid tot hetzelve ook by de Ooi plaats vindt. De lengte der wol en van den stapel gaat, in het algemeen, meer van den Ram dan van de moeders over. De grove bokke- en honde- haren aarden aan den kop en nek naar die van den eersten, aan de dyen en beenen naar die der laatste; de zoogenaamde stekel- of valsche en doode haren worden algemeen het sterkst door den Ram medegedeeld. Voor het overige kan men vaststellen, dat de wol, als de meest plantaardige zelfstandigheid der dierlyke bewerktuiging, waarin slechts het voedend leven werkzaam is, van alle deelen des ligchaams het spoedigst, zoowel door de werking des voedsels en van den dampkring, als door de vermenging met andere rassen, aan verandering onderhevig is, zoodat deze reeds by de eerste voortbrengselen der kruising kenbaar wordt waargenomen (‡). Zulks is dan ook eene reden, dat men in de veredeling van het Schaap, voor zoo ver hierby hoofdzakelyk of alleen de verbetering der wol beoogd wordt, veel spoediger zal slagen, dan van sommige andere dieren, by v. het Paard. Moeten toch by het laatste, om deszelfs gedaante volkomen te veranderen, zoo wel de beenderen, als spieren en pezen, in één woord, het geheele ligchamelyke gestel, eene aanmerkelyke vervorming ondergaan, by het Schaap behoeft dit, voor het bedoelde oogmerk, slechts te geschieden ten aanzien der huid en van het celweefsel, om eene fynere en meer regelmatige wol voort te brengen.

De ligchaams-veranderingen hebben volgens eenen bepaalden voortgang plaats, waaraan sommige omstandigheden evenwel vertraging kunnen toebrengen. Als regel wordt in dezen, ten aanzien der Schapen, algemeen aangenomen, dat, by de voortbrengselen der eerste kruising, de eigenschappen van den vader en de moeder genoegzaam in gelyke mate kenbaar zullen zyn. Neemt men dus den Ram, die tot de veredeling dienen moet, aan als een geheel, en het moeder-Schaap als nul, zoo zal de gelykheid van het lam der eerste teelt tot beide zyn, als 1-2;

De voortbrengselen der tweede teelt met denzelfden Ram, zullen tot dezen in gelykheid staan, als 3-4;

Die der derde teelt, als 7-8;

Die der vierde teelt, als 15-16;

Die der vyfde teelt, als 31-32;

Die der zesde teelt, als 63-64;

De verdere voorttelingen maken de kruising volkomen, zoodat de latere voortbrengselen nagenoeg of geheel de hoedanigheden van den Ram bezitten, die nu, als het ware, een nieuwen stam of ras heeft voortgebragt (*).

Men kan de veredeling, met opzigt tot de wol, als volbragt beschouwen, wanneer deze over het geheele ligchaam der afstammelingen, denzelfden aard en gelyke hoedanigheden als die van den Ram heeft aangenomen. Sommigen stellen, dat hierin nog altyd eenig verschil blyft bestaan, zoodat door kenners zal kunnen worden onderscheiden, of de wol van kruislingen of van oorspronkelyke Schapen afkomstig is. Voorzeker zullen te dezen aanzien, zoowel als opzigtelyk de ligchamelyke gedaante, steeds de kenmerken aanwezig blyven van den uiteenloopenden grondvorm der moeder-Schapen, welke tot de veredeling gebezigd werden, zoo dat hiernaar de nieuwe rassen gewyzigd zullen zyn. Het is niettemin bewezen, dat, by sommigen derzelve, de wol zelfs eene fynere en zachtere hoedanigheid aanneemt, dan die der oorspronkelyke Schapen. De wol toch van eenige Saxische Stammen heeft, door de kruising der land-Schapen met Spaansche Rammen, eene hoogere waarde verkregen, dan het ras der Merinos zelf (†).

(Het vervolg hierna.)

(*) Hetzelfde wordt ten aanzien van den invloed der mannelyke en vrouwelyke dieren in het algemeen vastgesteld, dat namelyk de jongen, wat aangaat het voorstel, meer naar de eerste, wat het achterstel betreft, meer naar de laatste gelyken. De sterkst sprekende bewyzen hiervoor leveren de bastaard-dieren. De muil-Ezel b. v., zynde het voortbrengsel eener Ezelin met een Paarden-Hengst, is kleiner dan het Muildier, welke is voortgebragt door een Ezel-Hengst en eene Paarde-Merrie. In beide gevallen hebben de maat, gedaante, en omvang des ligchaams de meeste overeenkomst met die der moeders behouden. De Muil-Ezel heeft een dunnen hals, scherpen rug, een spits toeloopend en afhangend kruis; terwyl het Muildier een beter gevormd voorstel, een schoonen hals, ronde zyden, een vlakker kruis, en ronde heupen bezit. Beide hebben dus meer van de moeder dan van den vader, niet alleen opzigtelyk de grootte, maar ook wat den vorm des ligchaams betreft. Ten aanzien van den kop heeft het tegenovergestelde plaats. Dit deel is by den Muil-Ezel langer, en naar evenredigheid niet zoo zwaar als by den Ezel; de kop van het Muildier is korter en dikker dan die van het Paard. Zy hebben dus, zoo wel met opzigt tot de gedaante als grootte van den kop, meer van den vader dan van de moeder.—Dat ook de horens der Rammen zich algemeen spoedig verliezen by de kruising van gehorende rassen, met zoodanige, waarvan de Rammen ongehorend zyn, kan mede tot bevestiging van dezen regel dienen, hoewel dezelve niet zonder uitzondering zyn moge, zoo als daarvan mede door PUTSCHE voorbeelden worden aangevoerd. Volgens BOURGEOIS plant de Ram met eene te korte onderkaak dit gebrek in den regel op de nakomelingen voort, en hetzelve neemt zoo zeer toe, dat zulks de dieren verhindert te eten.

(*) STURM wil opgemerkt hebben, dat de melkrykste koeijen gedurende eene reeks van jaren, byna uitsluitend stier-kalveren wierpen. Hetzy de reden hiervan daarin moge kunnen worden gezocht, dat het mannelyke dier eene grootere hoeveelheid voedende deelen noodig hebbe, hetgeen hem waarschynlyk voorkomt, of in eene andere omstandigheid, zoo meent hy, dat deze eigenschap der melkrykheid, welke met vele andere hoedanigheden, die van den vader overerven, te zamenhangt, ook vooral door dezen wordt voortgeplant. Hetzelfde wil hy by de Schapen waargenomen hebben.— De natuurlyke vruchtbaarheid der dieren hangen, volgens hem, meer af van den stam des vaders dan van dien der moeder.

(†) KUKKIN stelt, dat onder honderd Ram-lammeren, welke van de fynwolligste Schapen gevallen zyn, zich naauwelyks drie, ja somwylen zelfs niet een, zullen bevinden, die, volwassen zynde, de wol-fynheid der moeders volkomen verkrygen.

(‡) Hierin is welligt mede gedeeltelyk de reden gegrond van de veelvuldige speling, welke in de horens der dieren wordt opgemerkt, en dat deze deelen by de rassen algemeen ontstaan, of zich verliezen, naarmate de vaders dezelve al of niet bezitten. De horens toch der Runderen, Schapen, en van andere dieren zyn te beschouwen, als behoorende, deels tot het been gestel (*systhema osseum*), deels tot het hoorn-stelsel (*systhema corneum.*) De horen-koker bestaat geheel uit ineengevloeide haren. De minder gebogen stand der horens by het Rund en de Geit staat in verband tot de slichtheid des haars by deze dieren, de omkrulling van die der Schapen, tot de kroesheid der wol. Ten aanzien der hoeven heeft mede eene spoedige verandering naar den vorm der vaders plaats.

(*) Volgens GERMERSHAUSEN en POHL, heeft de voortgang der veredeling eenigzins trager plaats. In eenige gevallen verheft zich, als het ware, de invloed der moeder sterk tegen dien des vaders, waardoor dan de verandering minder spoedig wordt waargenomen.— STURM neemt als grondstelling aan, dat de veredeling der onderscheidene huisdieren zich regelt naar den tyd, dien zy tot hunnen volkomen wasdom noodig hebben, en welke door de afgeloopene tandverwisseling wordt bepaald. Zoo vele jaren, als er gevorderd worden, om de tanden volkomen ontwikkeld te kunnen nemen, even zoo vele voorttelingen zullen er noodig zyn, ten einde het ras in een ander, door den vader, te doen veranderen, en een nieuw standvastig ras voort te brengen. Zoo zal, in Engeland b. v., een Paard met de zevende generatie reeds een volbloed-Paard geworden zyn. De nakomelingen van deze paring, dus van de achtste teelt, die nu volkomen standvastig geworden is, worden dan zoo goed geacht en tot de veredeling gebezigd, als het oorspronkelyke volbloed-Paard.

By het Schaap eindigt de tandwisseling, zoo als bekend is, met volle vier jaren. Reeds zouden ook, volgens hem, de kruislingen der vierde teelt aan den vader gelyk zyn, met betrekking tot de deelen, waarop het mannelyk individu deszelfs voornaamste vermogen uitoefent. En het vyfde voortbrengsel kan, naar de herhaalde waarneming van STURM, even goed tot verdere veredeling worden aangewend, als de oorspronkelyke Rammen, onder die bepaling, dat zy bestendig onder dezelfde uitwendige voorwaarden worde voortgezet.— Ook opzigtelyk het Rund, by hetwelk de tandverwisseling op dezelfde wyze plaats heeft als by het Schaap, leert de ondervinding hetzelfde omtrent den veredelings-voortgang, door het kruisen van verschillende rassen. Hy herinnert evenwel, dat hier de geheele voleinding der tandwisseling wordt bedoeld. Het Paard heeft wel met het zesde, het Schaap dikwyls met het vierde jaar, de tandwisseling zoo ver volbragt, dat alle blyvende tanden aanwezig zyn, doch, in het opvolgende jaar, zyn de dieren eerst in staat, om van al de tanden of het geheele gebit, bestaande uit de voor- en baktanden, een behoorlyk gebruik te maken, en eerst nu is de vervorming zoo volstandig geworden, dat de gedaante zich op de nakomelingen voortplant.

(†) Men kent dit hoofdzakelyk toe aan de meer zorgvuldige uitkiezing der voorwerpen, inzonderheid der Rammen, daar eerst, sedert den tyd, dat men hierop meer bepaaldelyk heeft gelet, de sterkste voortgang in de wol-verbetering is bespeurd.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.